

1866-05-05

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
London

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Thomas Donaldson
Francis Henry Goldsmid
Louisa Sophia Goldsmid
Joseph Green
Thorald Jerichau
Vilhelm Schousboe

Archive:
Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

Den 5te Maj 1866

Kjære Adolf.

Jeg er rigtig glad ved at kunne meddele Dig at Sir Fransis Goldsmid¹ foruden en Gjentakelse af Børnenes Portraitter til 100 £, idag har bestilt hos mig et Pendant til dette Billede til 140 £st med fire Børnehoveder², saa dette er en rigtig god Begyndelse. Det gaaer alletider saa underlig til i Livet, at Lykken har sine Luner, og gaaer sine egne Veje. Jeg troer jeg faaer vist nok flere Børne Portraitter meget snart, thi Lady Goldsmid³, som er min varme Protector har ført dette Billede med sig hos flere af sine Bekjendte der alle have faaet Lyst til at lade deres Børn male. Idag har jeg pakket min egen Thoralt⁴ ud, han skal nok

[2] ogsaa gjøre sin Lykke. Nej hvor det er morsomt, at det er netop Børnene som bringer mig Lykken vores egne søde elskede Smaa. Du maae gjerne fortælle Kunstnerne etc, at jeg har meget at bestille, men Du maae ikke sige Folk, at jeg mueligen bliver længere her end det var bestemt, thi ellers kunde Portraitterne hjemme gaae fra mig, og kan jeg saa vil jeg nok gjerne faae i Pose og i Sæk. Skulde jeg blive nødsaget at blive her en 6 Uger altsaa til midt i Juni saa ønsker jeg nok at faae Træskows Portrait⁵ sendt over n. b. rullet, men den Tid den Sorg.

[3] Idag fik jeg et Brev fra Donaldson⁶ der fortæller mig at han har seet mine to Billeder⁷ paa Udstillingen, og at de nok hænge højt men godt og tage sig overordentlig godt ud og at Folk synes om dem. Som sagt der bliver lyst! Som jeg alletider har sagt det, gjælder det kun at holde ud, men ikke hengivende sig Sorgen og med Bitterhed i Hjertet, men trolig og ydmyg at gaae den Vej som vor kjære Herre Gud i sin urandsagelige Viisdom har villet at vi skulle gaae. Han lader ingen blive til skamme som stoler haaber og troer paa ham, endog Troen er skrøbelig, og Vejen derfor netop syntes mørk og trang.

[4] Ak kjære Adolf kunde Du kun holde fast derpaa, og af et oprigtig Hjerte længes efter hans Naade, og kjæmpe med vor Arvefiende, der stadig er paa Luur for at fjerne os fra Ham som selv har først givet sig hen for os, for at vi skulle hengive os til ham og være hans i al Evighed!

Hør kjære Adolf! Miskjend ikke Skovsboe⁸. Trofastere Ven have vi — Du heller ikke — aldrig havt. — Jeg lægger mig nu aldrig i Seng undtagen om Aftenen at have skrevet til Dig, eller nogen af mine andre Kjære i mit kjære Hjem, saa synes jeg at I ere mig nær. Ja Adolf at jeg idag fik Kassen til Kjøbenhavn det er et halvt Mirakel men det kostede mig ogsaa 5 Timer, som jeg

[5] ufortrødent tilbragte dels hos Mr Greens⁹ i hans snavsede støvede Boutik, dels i Omn[ib]ussen til og fra City, og der skulde Du have hørt hvorledes jeg paa engelsk læste dem Teksten og skjendte for tidligere saavel som for de nyeste Forsømmelser som sandsynligviis foranledigede Billedets Forsinkelse, og hvorledes de sagde "Yes Madam You ar[e] right, it was a shame" og s: w: Og det moersomste ved det Hele er at, det morer mig at kunne udrette Noget som neppe nogen anden kunde netop fordi det er saa vanskelig, og al dette Tummlen om, og det, at smelte sammen med dette uendelige Masse af Mennesker der alle ville noget alvorlig, dette stormægtige travle Cityfærden i hvilken jeg activ deltager i, dette [6] har noget meget Tiltrækkende for mig og viser mig at jeg er en virkelig Demokrat, en Quinde af Folket, ikke af den nydende forfine og alligevel livskjæde Menneskerace med glatte fine Ansigter og Hænder. Jeg gjør mig til af mit ældende furede Ansigt (netop i Modsætning til de glatte Ansigter) som midt i Livets hele Alvor dog Gud skee Tak ved hvert Lysglimt er beredt at smile. Ja! hvorledes skulde jeg vel ellers have holdt ud? og jeg takker Gud naar at der er Folk til, der kunne læse i dette Ansigt, og at jeg beholder Ret deri, at det bringer Velsignelse for os, for andre at troe det Gode, og det Godes Sejr hos Andre. Lev vel kjære Adolf altid Din trofaste Hustru Elisabeth Jerichau.

Jeg noterer hver Dag alt hvad jeg giver ud, [ulæseligt] dertil saa gaaer det let, og rigtig er det bestemt, prøv paa det samme.

¹ Francis Henry Goldsmid

² Goldsmid-parret havde ikke børn, men bestilte et gruppeportræt af deres nevøer og niecer, hvis forældre var Emma og Nathaniel Meyer Montefiore. Gruppebilledet blev skabt efter samme komposition som Jerichau Baumann havde brugt i portrættet af døtrene Agnete, Louise og Sofie, malet i foråret 1866. Begge gruppeportrætter blev udstillet i 1867 på Royal Academy, nr. 135: Group of four heads, the children of W. Montefiore, Esq. og nr. 127: Group of three heads of the artist's children.

³ Louisa Sophia Goldsmid

⁴ Et portræt af sønnen Thorald Jerichau. Der kan være tale om det udaterede portræt, som findes på Brandts.

⁵ Muligvis portrættet af konferensråd F. W. Treschow udstillet på Charlottenborg i 1855, men der kan også være tale om en nyere version af maleriet, der ikke var malet færdigt.

⁶ Thomas Leverton Donaldson

⁷ Jerichau Baumann udstillede fire malerier på Royal Academy i 1866, dog fremgår det ikke af udstillingskataloget om to af de fire værker blev ophængt senere.

⁸ Vilhelm Schousboe

⁹ Omtalte Mr. Green er muligvis identisk med førømtalte Joseph Green

Alle kjære Adolf kunde Du kun
 havde fast vor par, og af et
 yndigt. Hjerte lægger efter
 hans Maade, og glæde med
 vor Arvesjende, der stadig er
 paa Svar for at fjerne os
 fra. Her som selv har fort
 givet os hen for os, for at vi
 skulle hengive os til hende
 og vore huse i et Eget Land!
 Alle kjære Adolf! Alltid end ikke
 Noorbae. Protectorer vi have
 vi - Du heller ikke - aldrig
 hørt. - Jeg lægger mig at
 aldrig i Seng endstages om Aften
 at have Soveset til Dags, eller
 nogen af mine andre Gæster i
 det bløde Sengen, som igrunden
 at det er mig selv. I Adolfs
 jeg ind til Hænderne til Hænderne
 det er et helt skindskel men det
 kortere end 5 Timer, og jeg

Den 9te Maj 1866

Kjære Adolf

Jeg er rigtig glad at kunne meddele
 at Sir Francis Goldsmid foruden en
 Gentagelse af Brønnes Portrætter
 til 100 L. i Dag har bestilt hos
 mig et Pendant til dette Billede
 til 140 L. med fire Brønnesbilleder
 og dette er en rigtig god Begy-
 nsel. Det gaar altså det er
 uendeligt til Livet, at Lykken
 har sine Løner, og gaar sine
 egne Veje. Jeg tror, jeg frem-
 vort nok flere Portrætter
 meget snart, thi Lady Graham
 som er min varme Protector
 har først dette Billede med
 sig, hvor flere af mine Beljagte
 der alle have faaet Lynt til
 at lade deres Børn male.
 Det har jeg forbi et min egen
 Thorax ud, hun skal nok give

gjøre sin Lykke. Men hvor det
er ussont, at det er netop
Påvenes som bringer mig Lykke.
Vores egne røde Elskede Smaa.
Da maa gjerne fortælle
Mundtæne et, at jeg
har meget at berholde, men
der maa ikke Sige Folk,
at jeg maa ligesom bliver
langere her end det over
bestemt, thi ellers kunde
Portværdene hvide gøre
for mig, og her jeg ene vil
jeg nok gerne gøre i Rose
og i Solsk. Skulde jeg blive
nåddet at blive her en 6
Uger alene til midt i Juni
saa ønsker jeg nok at gøre
Traslow's Portvært endt over
n. 6. rullet, men den Tid den Sog.

Idag fik jeg et Brev fra
Donatien der fortæller mig
at han har set mine to Billeder
for Udstillingen, og at de
nok længe liget mig godt og
sage sig overordentlig godt ud
og at Folk synes om dem.
Som sagt der bliver Gode!
Som jeg allesteds har sagt det
gjælder det kun at holde ud,
men ikke hengive sig Sorgen
og med Bitterhed i Hjertet,
men troly og godmij at gøre.
Der ligesom vor kjære Herre
Gud i sin uretsegelige
Visdom har villet at vi
skulle gøre. I den Censur
blive til skade som stolte
kæder og brænder for ham,
endog Troen var skrobet, og Billedet
derfor netop siges nok og længe.